



مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.



۲۰۲۰/۰۹/۲۳



عبدالباري جهاني

شاه شجاع، امير دوست محمد خان او برتانيه

نه دیرشمه برخه

څلورم فصل

افغانستان د انگرېزانو له ماتې او وتلو وروسته:

په افغانستان کې د انگرېزانو د پوځونو له ماتې او وتلو وروسته د دې هیواد ستونزې ختمې نه سوي بلکه لا نورې ستونزې هم ورته پیدا سوي. هغوی لکه څرنګه چې پر افغانستان باندي د ظالمانه او بي موجه يرغل سره هم ځانونو او هم افغانانو ته توان ورساوه هغسي يې له وتلو سره د قومي اختلافاتو او ستونزو داسي تخمونه وشيندل چې افغانانو تر ډېره وخته پوري د آرامۍ مخه ونه لیده او که يې کراري په برخه سوي وي نو هغه به هم موقتي او د ډېر لږ وخت لپاره وه.

سردار محمد اکبرخان د انگرېزانو يرغل، تر ډېره ځايه، له دې امله ورسره ساتلي وه چې په دې توګه جنرال سېل له جلال آباد څخه وتلو ته مجبور کړي. جنرال سېل، چې په يوه مياشت کې يې ځان له کابل څخه جلال آباد ته نيژدې تر فتح آباد پوري رسولي او ټوله لار يې جنګونه کړي او تلفات يې ليدلي وه، د جلال آباد پرېښودلو ته حاضر نه وو. هغه پوهېدې چې که يې د ګارنيزون څخه حرکت وکړ تر پېښور پوري به يې، له ټولي قوې څخه، يو تن هم ژوندي ونه رسيري. له جنرال سېل څخه مخکې مکناتې هم غوښتنه کړې وه چې کابل ته ورسې او هغه ته نجات ورکړي مګر جنرال سېل او د هغه قوه په داسې حال کې وه چې ايله ځان يې ساتلی وای. جنرال سېل پخپله مرستي ته ضرورت درلود. ده په پېښور کې د ګورنرجنرال استازي کپتان مکسن ته وليکل چې د کابل د قوې سره د مرستي لپاره هغې خواته حرکت وکړم خو له يوې خوا مي د بار وړونکو حيواناتو څښتنان را څخه تېښدلي دي او نور پیدا کولای نه سم او له بلې خوا مي سم نيمايي مواد له کابل څخه تر فتح آباد پوري د دښمن لاسته ورغلي دي او په عين وخت کې جلال آباد د لغمان له لوري تر تهديد لاندې دی. جنرال سېل له مکسن څخه هيله کړې وه چې که له سيکھانو څخه وغواړي چې دوه سوه زره د ټوپک مرمی ورته برابرې کړای سي ځکه چې دوی د دفاع لپاره مهماتو ته اړتيا لري. (پېريز ص ص ۱۶-۱۷)

جنرال سېل، د نومبر پر پنځه لسمه، پېښور ته ليکلي وه چې که له جلال آباد څخه کابل ته حرکت وکړي نو لږترلږه په شپږو ورځو کې به ځان کابل ته رسوي؛ په داسې حال کې چې له ده سره يوازي د دوو ورځو جګړې لپاره مرمی او مهمات موجود دي او ضمناً يې د ټپيانو شمېر دريو سوو تنو ته رسېدلی دی او دا کسان ورسره نقلولای نه سي. ده ليکلي وه چې په اوسنيو شرايطو کې د خپل حکومت د حيثيت او ګټو د ساتلو لپاره دا لازمه بولي چې له جلال آباد څخه دفاع وکړي. جنرال سېل ضمناً ليکلي وه چې تېره ورځ د دښمن پنځو زرو تنو حمله ورباندي وکړه او څلېرويشته ساعته يې مرمی ورباندي و اورولې. مور ته يې سخت تلفات را وارول. که څه هم چې زموږ ډګرمن مونتيټ هغوی ته ماته ورکړه خو زه يقين لرم چې هغوی به بيا راځي او مور بايد د خپلي دفاع لپاره ځانونه تيار کړو. (هغه کتاب ص ۱۷)

جنرال سېل د نومبر پر ديارلسمه سهار جلال آباد ته ننوت او د ښار په اشغالولو يې بنا وکړه. د ښار او شاوخوا اوسېدونکي ځکه وارخطا سول چې دوی فکر کاوه د انگرېزانو دا قوه هندوستان ته روانه ده. کله چې د سېل قوه ښار ته داخله سوه نو اوسېدونکي يوي او بلي خواته وتېښتېدل او ښار بېله جنګه د سېل لاس ته ورغی. سېل لا په ښار کې خپله قوه نه وه ځای پر ځای کړې او لا يې د ښار د دفاع په تقويه کولو لاس نه وو پوري کړی چې د ښار له شاوخوا څخه غازيان ورباندي را وګرځېدل او دوی ته يې اخطارونه ورکول چې که له ښاره څخه ونه وزي نو ټول به قتل کړي. د ښار دفاعي حالت ډېر سخت کمزوری وو او جنرال سېل سمدستي جنګي شورا جوړه کړه. په دې شورا کې مهم سوال دا وو چې قوه بالاخص ته، چې هم تنګ وو او هم يې له سره جوړېدل غوښتل، نقل کړي او که په ښار کې پاته سي او خپله دفاع وکړي. د اکثريت صاحب منصبانو نظر په ښار کې د پاته کېدلو پر خواوو؛ ځکه چې دوی فکر کاوه که چيري بالاخص ته انتقال سي نو افغانان به دا د دوی کمزوري وبولي او د محاصرې د کار سختولو او حملو ته به زور ورکړي. (کې ص ص ۲۰۱-۲۰۲)

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۶

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پاڼوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له رايرلو مخکې په خبر و لولئ

رابرت سپل، د نومبر پر اته لسمه، په پېښور کې سیاسي استازي ته ولیکل چې گارنیزون ته زموږ له رسېدلو سره په سبا ماښام، له څلورو خواوو حمله راباندې وسوه. سپل د دښمنانو شمېر لږترلږه پنځه زره تنه بښي او وایی چې زموږ عسکرو په متقابلې حمله لاس پورې کړ او دښمنانو ته یې له سختو تلفاتو رسولو څخه وروسته هغوی پر شا کړل او له هغه راهیسې بیا چا حمله نه ده راباندې کړې. (پېرز ص ۱۸ مکتوب لمبر ۱۵)

اکبرخان ته په فتح آباد کې معلومه سوه چې جنرال سپل د تسلیمېدلو یا پېښور ته د حرکت کولو خیال نه لري؛ نو خپل پر عمل یې محمدشاه خان ته وسپارل او پخپله یې په جلال آباد کې د دښمن د گارنیزون د محاصره کولو کار پیل کړ. په فیروز پور کې د گورنر جنرال د استازي مرستیال کپتان هینري لارنس په هغه ښار کې له کرنل وایلد څخه وغوښتل چې د گورنر جنرال له امر سره سم د پېښور پر لور حرکت وکړي، او چې هر څومره ژر کېدلای سي، په جلال آباد کې د محاصره سوي قوې سره مرستي ته ځان ورسوي. (هغه کتاب مکتوب ۲۱)

کرنل وایلد د ډسمبر پر اووه ویښتمه ځان پېښور ته ورساوه او د جنوري په میاشت کې یې د خیبر د درې پر لور حرکت وکړ. دا وخت د مکناتین د وژل کېدلو او په کابل کې د انگرېزانو د پوځ د تېاه کېدلو رپوټونه پېښور او شاوخوا ټولو سیمو حتی هندوستان ته رسېدلي وه او ټولو مسلمانانو ته یې د انگرېزانو له سلطې څخه د ژغورل کېدلو هیله پیدا کړې وه. د انگرېزانو د پوځ د نه ماتېدلو طلسم مات سوی وو او سیمه ټوله په ښور کې وه. کرنل وایلد په دغه حال کې د خیبر پر خوا حرکت وکړ. علي مسجد ته یې ځان په ډېرو خواريو ورساوه او په علي مسجد کې د اړېدو له سخت مقاومت سره مخامخ سو. قوه یې گډه وډه سوه او پخپله کرنل وایلد هم داسې سخت تېي سو چې پېښور ته یې په کجاوه کې ورساوه. (ډیورنډ ص ۳۹۰)

د کرنل وایلد د قوې له ماتېدلو سره، جنرال سپل له هرې خوا د مرستي له رسېدلو څخه نا امید سو او د انگرېزانو د پوځ اعلی قوماندان سر جسیپر نیکول ته یې ولیکل چې مور بیا هم ستاسې مرستي ته سترگې پر لاره یو او باور لرو چې راوبه رسیږي او مور به تر وروستي سړي پورې مقاومت کوي. (هغه کتاب ص ۳۹۱)

په لومړي سر کې، گورنر جنرال لارډ الینبرا د افغانستان او لږ ترلږه د کابل د بیا اشغالولو پلان نه درلود. هغه د جنرال سپل د قوې محاصره کېدلو او په وروسته کې په خیبر کې د کرنل وایلد د قوې ماتېدلو وارخطا کړی وو او د جنرال پالک د لېرلو څخه یوازینی هدف یې د جنرال سپل د قوې ژغورل وه. خو په جلال آباد کې د جنرال سپل د قوې ماتېدلو یو څه زړه ورکړ او د لیکونو لهجې یې تغیر ورکړ. ده، په لومړي سر کې، غوښتل چې له کندهار څخه د جنرال نابت قوه د کورک له لارې هندوستان ته ورسوي او په سند او بلوچستان کې یې تورن جنرال اینګلیند ته هدایت ورکړی وو چې د جنرال نابت سره د قواوو په را ایستلو کې مرسته وکړي او اکمالات ورته برابر کړي. خو کله چې جنرال نابت ورته ولیکل چې غواړي د قلات او غزني له لارې کابل ته ورسېږي نو گورنر جنرال هم د ده فیصله ورسره ومنله خو بیا یې هم زړه ډېر درېدې او هغه ته یې د بشپړ احتیاط توصیه کوله.

« که تا د غزني، کابل او جلال آباد له لارې د راوتلو فیصله کړي وي نو زه وایم په هغه صورت کې به ته ډېرو زیاتو اکمالاتو او د انتقال وسایلو ته اړتیا ولري، او ته به له کندهار څخه د حرکت کولو سره سم، له هندوستان سره د ارتباط ټینګولو څخه محروم یې. زه ستا د پوځ پر زړه ورتیا او ستا د قوماندې پر وړتیا باندې باور لرم او په دې کې هېڅ شک نه لرم چې ته به په دې عملیاتو کې بریالی سي. مگر دا چې ته به د خپل مارش په جریان کې د پوځ لپاره خوراكي مواد او د حیواناتو لپاره واښه پیدا کړای سي، ستا بری په دې دوو خبرو پورې تړلی دی. تاته باید دا معلومه وي چې داد افغانانو فوق العاده جرأت نه وو چې مور ته یې ماته راکړه بلکه د خوراكي موادو نیستی او ساره موسم شکست را په برخه کړ او په کابل کې زموږ د پوځ د تېاهې علت سو. تا ته باید، ما غوندي، معلومه وي چې که زموږ پوځ د هر علت له مخې یو ځل بیا ماته وکړي نو په هند کې به زموږ د حکومت لپاره مرګانې گوزار وي.

زه دا نه وایم چې په غزني او کابل کې به، چې زموږ پر پوځ باندې تېاهې راغلي دي، ستا بریالی مارش په هند کې زموږ د حکومت لپاره چندانې ارزښت ونه لري. بلکه زه په دې پوهېږم چې ستا دغه بری به زموږ د عسکرو پر روحیاتو، په اسیا کې زموږ پر دښمنانو او دوستانو، زموږ پر ټولو وطنوالو او پر ټولو خارجي هیوادونو او اروپا باندې څه اغېزه ولري. دا یوه داسې عادلانه آرزو ده چې که پوره سي نو تر مابه هېڅوک زیات په خوشاله نه وي مگر زه دا هم وینم چې په دغه لاره کې ناکامي به مور ته داسې تېاهې راولي چې په هېڅ توګه به جبرانېدلای نه سي؛ او زه تاته توصیه کوم چې په دې مارش کې له ضروري احتیاط څخه کار واخلې او ځان په دې حقیقت پوه کړي چې هر څومره چې د دې مارش د بري کټي ډیري دي په هغه اندازه یې د ناکامېدلو تاوانونه هم زیات دي.

که تا د غزني پر لار د راوتلو فیصله کړي وي نو ته باید هغه ډېر په ځان غښتلي او جوړ روغ پوځیان درسره واخلې او باقي پاته عسکر د قلعه عبدالله او کوتي له لارې واستوه.

ته د هغه ځای اوضاع ته وګوره او بیا نو فیصله وکړه چې د کندهار قلا او دفاعي ترتیبات تېاه کوي. مگر مخکې له هغه چې ته دغه له خطر و نو ډک سفر پیل کوي نو باید چې د هغو عسکرو غم وخورې چې تر شا یې پرېږدي او هغوی ته د سند او سکر له لارې د وتلو لپاره بشپړ هدایتونه ورکړه.

ته باید دا په یاد ولری چې ستا دغه مارش به هغه وخت ښه بریالی وي چې په غزني او کابل کې دي له خطرونو ډک عملیات ونه ځنوي. تا باید دا وخت ښه محاسبه کړی وي چې باید د اکتوبر په لومړۍ هفته کې خپل ځان جلال آباد ته ورسوي او په دې توګه په تورن جنرال پالک د پوځ تر شا روان سي او محافظه به یې کړي. که ته چیرې وکړای سي چې په یوه ناڅاپي او قاطع حمله غزني او کابل ونیسي نو بیا به هغه څه چې لازم بولي هغه کوي؛ او د برتانیې د پوځ طاقت به ثابت کړي، پرته له دې چې د بشر پر حقوقو تېری وکړي. ته به د غزنوي محمود له قبر څخه د هغه ګروز راوړي، چې دده د قبر پر سر خورند دی او د ده له مقبرې څخه به هغه دروازي راوړي چې له سومنات څخه یې وړي دي. دا به ستا د بریالي مارش منصفانه غنمیت وي...» (پېرز مکتوب ۴۰۴)

سره له هغه چې جنرال نابت او جنرال پالک دواړو، ګورنر جنرال ته اطمینان ورکړی وو مګر له هغه سره بیا هم، په افغانستان کې د راتلونکو عملیاتو په باب، داسې ژوره ادنښنه موجوده وه چې د لاسه ورکړو توپونو او حتی بندیانو تر سر هم تېرېدلو ته حاضر وو او سړي کمپټي ته د اګست د میاشتې په رپوټ کې یې وویل تاسې به زما د مکتوبونو له روحیې څخه پوه سوي یاست چې ما هر وخت له افغانستان څخه زموږ د پوځیانو د را ایستلو پر موضوع باندې ډېر ټینګار کړی دی.

ایلینبرا وویل ما په هغه خاوره کې چې د برتانیې پوځونو ماته پکښې خورلي ده د توپونو د بیرته تر لاسه کولو او د بندیانو د خوشي کولو په منظور یو څه خطرونه هم منلي دي مګر زه په افغانستان کې د خپل پوځ حفاظت په هند کې د برتانیې د امپراطورۍ د حفاظت لپاره ضروري بولم؛ خو که زه په افغانستان کې د هر هدف د ترلاسه کولو لپاره خپل پوځ جدي خطرته ورکړم بیا، که مې نړۍ بڅښي او که مې ستاینه کوي زه، به خپل ځان ونه بڅښم.

زما هیله دا ده چې زه باید خپل پوځ خطر ته ورته کړم او له خپلو هدایتونو څخه باید هغه څه ترلاسه کړم چې د اینګلینډ د خلکو غوښتنه وي. (مکتوب ۴۱۰)

ګورنر جنرال لارډ ایلینبرا د ۱۸۴۲ کال د مارچ پر پنځه لسمه په هند کې د برتانیوي پوځونو اعلیٰ قوماندان سر جسیپر نیکول ته، د افغانستان په باره کې، یو مفصل مکتوب ولیکی او هغه ته یې وویل چې په کابل کې د تېر کال د نومبر پر دوهمه ښورښ نه بلکه انقلاب پیل سو او بالاخره یې زموږ پوځ داسې تباہ کړ چې په هند کې مو زموږ په تاریخ کې داسې تباہي نه وه لیدلې. د افغانستان ټول خلک زموږ پر ضد په مذهبي او ملي احساس یو موتی سول او موږ دې نتیجې ته ورسېدو چې که موږ افغانستان بیرته اشغال کړو نو دا به د لوېدیځ له لوري د هر یرغلګر قدرت په مقابل کې زموږ د قوت عامل نه بلکه د کمزوری عامل سي. په دې اساس نو هغه پالیسي له منځه تللي ده چې موږ ته یې د افغانستان پر لور د پرمختګ توصیه کوله.

لارډ ایلین برا لیکي چې موږ باید خپل پوځونه له جلال آباد، قلات، کندهار او غزني څخه په سالمه توګه را وباسو او افغانانو ته داسې ګوزار ورکړو چې هم دوی ته، هم زموږ اتباعو او هم زموږ متحدینو ته څرګنده سي چې موږ هغو کسانو ته د سزا ورکولو توان لرو چې زموږ پر پوځیانو یې ظلمونه کړي او له تړونونو څخه یې سرغړوني کړي دي. ګورنر جنرال وايي موږ باید دا وښو چې له افغانستان څخه د کمزوری له امله نه راوړو بلکه موږ ته معلومه سوه چې هغه پاچا چې موږ قدرت ته ورساوه، زموږ د انتظار په خلاف، د خپلو خلکو ملاتړ نه درلود.

ګورنر جنرال ولیکل چې په جنګ کې شهرت، قوت دی. مګر که څوک خپل زړه ور پوځیان بېځایه خطرونو ته ورکړي او پر له پسې شکستونه وڅوري نو د هغو پوځیانو روحيات کمزوري کیږي چې زموږ د پوځ پر قوت یې حساب کړی وي او هر وخت یې بری ګڼلی وي. موږ په سند او افغانستان کې خپلو پوځیانو ته توصیه کوو چې خپل ځانونه هسي بېځایه خطرونو ته ورته کړي او ضمنا افغانانو ته، په هغو ځایونو کې چې لازمه وي، داسې ضربه ورکړي چې زموږ له قوت څخه ووېرېږي.

د ګورنر جنرال دفتر ته معلومه سوه چې د پښتنو په سیمو، په تیره بیا د خیبر په درو او له جلال آباد څخه تر کابل پورې غرونو کې، تېرېدل او بیرته را ستنېدل اسانه کار نه دی نو ځکه یې جنرال پالک ته وظیفه ورکړه چې له یوه لوی او ښه مجهز پوځ سره د افغانستان پر لور حرکت وکړي او د جنرال سېل قوه، چې هیڅ خواته د وتلو لاره نه لري، وژغوري. جنرال پالک هم ځان پېښور ته ورساوه او هلته د لښکر په تنظیمولو، د اکمالاتو په برابرولو او د خیبر په غرونو او درو کې د تېرېدلو لپاره د سیکهانو څخه د مرستو اخیستلو او د هغوی د پوځیانو د ملګري کولو په کار لګيا سو.

د ګورنر جنرال دفتر جنرال پالک ته درې داسې توصیې وکړې چې د افغانستان په باره کې د هغوی دایمي بد نیت له ورايه ورڅخه څرګند وو. لومړی دا چې جلال آباد باید سیکهانو ته وسپارل سي. دوهم دا چې افغانان باید داسې بې اتفاقه کړي چې هیڅ وخت انګرېزانو ته خطر متوجه نه کړای سي او دریم دا چې هغوی ته داسې سزا ورکړي چې د تل لپاره یې عبرت سي او بیا له انګرېزانو سره د مقابلي کولو جرأت ونه کړي.

د ګورنر جنرال دفتر، د ۱۸۴۲ کال د مې پر شپږویشتمه، جنرال پالک ته ولیکل چې ستاسې د دې میاشتې د اته لسمې له لیک څخه ښکاري چې سیکهان غواړي جلال آباد او یا کابل او یا دواړه د دوی وي. مګر د لاهور دربار

غواړي چې د جلال آباد له نیولو څخه مخکې د ټول افغانستان په برخه کې د برتانیې د حکومت په وروستی پالیسي وپوهیږي.

د گورنر جنرال دفتر ولیکل چې جنرال پالک باید سیکهان په دې پوه کړي چې د افغانستان په برخه کې د برتانیې د حکومت پالیسي او د لاهور د حکومت پالیسي باید دا وي چې هغه هیواد باید په آینده کې دا توان ونه لري چې د ختیځ لوري ته خطر متوجه کړي او چې څه توان لري نو هغه د لوېدیځ لوري څخه د تهدید د مخنیوي لپاره په کار واچوي. که د لاهور حکومت یا، د هغوی په اجازه، د جمو راجه گان و غواړي چې د اباسین بڼې اړخ ته پرتو سیمو سره د سپین غر سلسله او د هیمالیا سیمه یو ځای کړي نو د برتانیې حکومت، د اوسنیو شرایطو سره سم، د هغوی له دې هدف سره کوم مخالفت نه لري او د سیکهانو کنټرول ته د جلال آباد په سپارلو کې به مرسته ورسره وکړي.

د گورنر جنرال دفتر له دې سره یوه بله ماده تړلې ده چې د سیکهانو د تشویقولو لپاره یو دام وو مگر سیکهان یې تر پایه پورې ونه غولول. جنرال پالک ته یې هدایت ورکړی وو چې سیکهان باید د جنرال پالک د لښکر تر شا علاقه بنده نه کړي بلکه یا باید په مخ کې ځایونه اشغال کړي او یا د کابل د سیند پر کین اړخ باندي حرکت وکړي او هغه سیمې ونیسي چې بالاخره به د لاهور حکومت ته سپارلي کیږي.

انگرېزانو غوښتل په دې توگه سیکهان د بلا مخې ته سپر کړي او د خیبر د اپرېډیو ټول زور پر هغوی باندي ختم کړي. په دې توگه به یې هم خیبر له زیاتو تلفاتو پرته تر لاسه کړی او هم به یې سیکهان دونه کمزوري کړي وي چې بیا د دوی له غوښتنو او امر څخه د سرغړوني توان ورپاته نه وي. مگر وروسته معلومه سوه چې سیکهان د انگرېزانو په چال پوهېدل او په دام کې ونه لوېدل.

د گورنر جنرال دفتر په پای کې ولیکل چې جنرال پالک باید د ارتباطاتو د ساتلو لپاره نه د سیکهانو په ملگرتوب، چې چندانې په باور نه دی، اعتماد وکړي او نه د اپرېډیو پر پیمانونو باندي حساب وکړي بلکه ټوله تکیه یې باید پر خپل مټ او قوت کړي وي. خو که یې دا قوت نه درلود او نه یې تر لاسه کولای سواى نو، که هرڅو نه خطر ونه ورته متوجه کیږي، باید چې پر شا سي او تر ټولو سالمه او پتمنه لاره غوره کړي. (پېپرز مکتوب ۳۳۹)

د گورنر جنرال دفتر له دې څخه مخکې جنرال پالک ته، د افغانستان په برخه کې، د لاهور او برتانیې د حکومتونو د گډو دلچسپيو او ستراتیژیو په باره کې، یو بل مکتوب لیکلی او په هغه کې یې د افغانستان په باره کې خپل بد نیت څرگند کړی دی. په مکتوب کې راغلي دي چې د شاه شجاع له وژل کېدلو څخه وروسته باید په اوس حالت کې د هیچا واک او حکومت په رسمیت ونه پېژندل سي. گورنر جنرال فکر کوي چې د لاهور حکومت به هم دغه ډول عقیده ولري. د گورنر جنرال دفتر لیکي چې له شاه شجاع څخه مخکې امیر دوست محمدخان، د لوېدیځو گاونډیو په مرسته، خپلو ختیځو گاونډیانو ته خطر پېښاوه. خو اوس نه یوازې دوست محمد له قدرته لیرې کړه سوی دی بلکه هغه هیواد په داسې جنګونو اخته سوی دی چې که سبا دوست محمدخان بیرته قدرت ته ورسیري دا به یې په وس کې نه وي چې خپل هیواد بیرته د پخوا په څېر غښتلی کړي.

د گورنر جنرال دفتر لیکي چې زموږ د وروستیو اقداماتو نتیجه دا ده چې په افغانستان کې باید نه داسې دوست او نه داسې دښمن پاچا پیدا سي چې خپل هیواد یو موټی کړي او یو واحد قدرت ورڅخه جوړ کړي. افغانان په خپلو غرونو کې، که څه هم وړي وي، د یرغلګرو په مقابل کې د مقاومت کولو توان لري مگر که دوی هم سره وېشلي او هم نېسمتن وي نو بیا پر چا باندي د حملې کولو زور نه لري. گورنر جنرال زیاتوي چې دا باید زموږ پالیسي وي چې هیڅ داسې کار ونه کړو چې افغانان خپل اختلافات پرېږدي. بې اتفاقي له دوی څخه دا زور اخلي چې تر خپلو پولو بهر چاته خطر متوجه کړي او خپل زور زموږ په مقابل کې استعمال کړي. د گورنر جنرال دفتر جنرال پالک ته هدایت ورکوي چې د لاهور حکومت ته دا خبره روښانه کړي چې زموږ دواړو هدف باید دا وي چې افغانستان په داسې یوه حالت کې وساتو چې له لوېدیځ لوري د یرغل په مقابل کې د دېوال حیثیت ولري او پر ختیځ لوري باندي د حملې کولو توان پیدا نه کړي. (هغه کتاب مکتوب ۳۱۸)

گورنر جنرال پر افغانستان باندي د بل ځل یرغل کولو او له افغانانو څخه د انتقام اخیستلو لپاره د جنرال پالک په څېر ازمپیل سوی سړی انتخاب کړی وو. دا داسی انسان وو چې نه یې د کلیو په سوځولو، نه په قتل عامونو او نه د ماشومانو او ښځو په وژلو زړه سړېدی. هغه په حقیقت کې داسې سړی وو چې انساني عاطفه یې په قاموس کې نه وه.

نوی گورنر جنرال لارډ ایلینبرا په بېرحمي او افغان دښمني کې تر پخواني گورنر جنرال لارډ آکلینډ په کمه نه وو. ده ټول هغه هدایتونه تایید کړل چې پخواني گورنر جنرال، پالک ته ورکړي وه. ده پالک ته د اکبرخان په باره کې ولیکل چې هر کله ستا او د جنرال ناپ لښکري ښکاره سي هغه ښایي له کابل څخه ووزي. افغانستان ته ستاسې د قواوو له رسېدلو سره به د هغه مخالف مشران زړه ور سي او دا احتمال ډېر لیرې نه دی چې اکبرخان به را وپرزیري او په کابل کې به یو تش په نامه شاهي حکومت، یا د فتح جنګ او یا بل کوم مشر تر رهبري لاندې، جوړ سي.

لارډ ایلینبرا هم جنرال پالک ته ولیکل چې په کابل کې ستا او د جنرال ناپ د قواو له گډو عملیاتو څخه هدف دا دی چې په هغه ځای کې چې مور ماته خورلي ده خپل زور ښکاره کړی. افغانانو ته گوزار ورکړی خو نه د انتقام

اخيستلو په خاطر بلکه هغوی ته د سزا ورکولو په خاطر. تاسي به په دې عملیاتو کې له لاسه ورکړي توپونه او سامانونه ترلاسه کړی او خپل بنديان به خوشي کړی.

گورنر جنرال د اکبر خان په باره کې وليکل چې داسې يو احتمال هم ليري نه دی چې د اکبر مخالفه ډله به هغه تاسي ته ژوندي تسليم کړي. ما ته د اکبر خان نيول کېدل او په لاس راوړل بي اندازې زيات اهميت لري. ته دا واک اختيار لري چې هغه ته د ژوندي پاته کېدلو ضمانت ورکړي؛ مگر په دې موضوع کې به نور شرايط پر ځان نه مني. زه جداً دا هيله لرم چې دغه مشر، چې د مکناتين بنسکاره قاتل دی او د برتانيې له پوځ سره يې خيانت کړی دی، پرته له هيڅ ډول شرايطو، زموږ لاسته راسي.

گورنر جنرال يو ځل بيا پالک ته وليکل چې ته بايد د خپلو اهدافو د ترلاسه کولو لپاره ټوله تکيه او حساب پر خپلو قواوو وکړي او په داسې توگه د برتانيې زور وښيي؛ چې نه د جنگ له اصولو او نه د برتانيې له بشر دوستی سره مخالف عمل وي. مگر کله چې دې خپل زور وښود نو بيا به، د حکومت له امر سره سم، له افغانستان څخه راوړي. گورنر جنرال په تکرار وليکل چې ته بايد په هغه ځای کې چې د برتانيې پر پوځ باندې بد بختي راغلي ده دا وښيي چې د برتانيې پوځ نه ماتېدونکی دی. ته بايد پوځي قواوي په سالمه توگه بيرته هند ته را ورسوي؛ چې دلته ورته ډېره سخته اړتيا ده. (پېپرز مکتوب ۴۱۵)

گورنر جنرال د اکبرخان له نيول کېدلو سره ډېره زياته علاقه درلوده او له يوه ليک څخه صفا معلومېږي چې ده اکبرخان ته د اعدام سزا غوښته. د اگست پر دريمه يې جنرال پالک ته د هغه په باره کې خاص مکتوب واستاوه. ده وليکل چې که دې چيري اکبر خان، بيله قيد او شرطه، په لاس درغی خو د ژوندي پاته کېدلو غوښتنه يې کړي وه؛ نو زما غوښتنه دا ده چې ته به هغه ته ووايي چې د سر ويليم مکناتين د قتلولو په گناه به محاکمه کيږي. نو ته به دې بندي کړي او داسې سلوک به ورسره وکړي لکه د کوم بل دغه ډول جنايتکار سره چې کيږي او کله چې محکوم سو نو له هغه سره د هغه د جنايت په مطابق داسې عمل وکړه لکه د يوه بل قاتل سره چې بايد وسي.

ته بايد د هغه په محاکمه کې تلوار ونه کړي او داسې نه وي چې د ده د قتل محاکمه چې، څوک انکار نه سي ورباندې کولای او يو منلی حقيقت دی، په نيمگرو شواهدو پيل کړي.

يوازینی دليل چې ته بايد د اکبرخان محاکمه وځنډوي دا کېدلای سي چې که چيري هغه اعدام سي نو افغانان به هغو انگرېزي بنديانو ته تاوان ورسوي چې اوس هم د هغوی په لاس کې دي. په هغه صورت کې نو ته د خپل قضاوت سره سم عمل کولای سي. (مکتوب ۴۳۹)

که څه هم چې گورنر جنرال خو، جنرال پالک ته، د افغانستان د بيا فتح کولو او د افغانستان اولسونو ته، چې انگرېزانو ته يې هيڅ تاوان نه وو رسولی، بلکه د خپلي خاورې څخه يې دفاع کړې وه، د سزا ورکولو هدايت ورکړی وو؛ او د دې هدف لپاره يې يو مجهز او لوی پوځ ترتيب کړی وو؛ مگر دا قوه هم له پېښور څخه تر جلال آباد پورې د پښتنو له مقاومت سره مخامخ وه او ځای پر ځای يې تلفات ورکول. دا قوه نه يوازې، د خپلو متحدينو، سيکھانو له حملو سره مخامخ سو؛ بلکه په خيبر کې اړپېږيو هم پر کراره پرې نه ښودله.

په هغه رپوټ کې چې گورنر جنرال لارډ ايلينبرا سري کمېټې ته ورکړی دی راغلي دي چې په لالپوره کې د مومندو قومي مشر سعادت خان د جنرال پالک پر قوي باندې حملې کړي او له ډېر مقاومت څخه وروسته بيرته غرونو ته تښتېدلی دی. پېپرز مکتوب ۲۶۴

سعادت خان مومند، له لويه سره، د انگرېزانو د مداخلې مخالف وو او د هغوی گوداگی پاچا شاه شجاع يې نه مانه. انگرېزانو هغه ليري کړ او پر ځای باندې يې، د هغه تر بور، طره باز خان ته قدرت وسپاره. طره باز خان د انگرېزانو وفادار ملگري وو او د جنرال سېل له محاصره سوي قوي سره يې مرستو ته دوام ورکړ. د انگرېزانو له ماتې وروسته سعادت خان، د خپل قام په مټ، له طره باز خان څخه قدرت ونيوی. انگرېزانو د سعادت خان پر ځای بيرته طره باز خان ته خاني وسپاره. البته د انگرېزانو له وتلو څخه وروسته بيرته حق و خپل حقدار ته ورسېدی او د مومندو قام بيرته خپل واک سعادت خان ته وسپاره.


که څه هم چې په کابل کې خو د شاه شجاع حکومت هسي هم تش په نامه اداره وه خو د اېرېل پر پنځمه د هغه له وژل کېدلو سره دا تش په نامه مرکزيت هم له منځه ولاړ او په کابل کې د مشرانو ترمنځ د قدرت پر سر شخړې پيل سوي. اکبرخان هم تر قيامته پورې د جنرال سېل د قوي محاصرې ته دوام نه سو ورکولای. هغه ته په څلورو مياشتو کې له کابل څخه هيڅ مرسته را ونه رسېدله او له هره پلوه له ستونزو سره مخامخ وو. کله نو د جنرال پالک قوي به هم د خپل گورنر جنرال د توصيو عملي کولو ته فرصت نه وای پيدا کړی.

البته ډېر داسې قومي مشران موجود ول چې تر پايه پورې د انگرېزانو زور او زر ته تسليم نه سول. له هغه ليک څخه چې محمد شاه خان غلجي کپتان ميگريگور ته لېکلی دی په څرگنده ښکاري چې ميگريگور له هغه څخه غوښتنه کړې ده چې بنديان د جنرال پالک کمپ ته واستوي او په بدل کې به انعام ترلاسه کړي خو محمد شاه خان غلجي منفي جواب ورکړی دی او ورته ليکي يې دي چې تاسي مهرباني کړي وه چې زما سره مو د دوستی اظهار کړی او جنرال پالک ته مو، د انعام په بدل کې، د بنديانو د سپارلو غوښتنه کړې وه خو زه بايد دونه درته ووايم چې نمک حرامي نه ستاسي په مذهب او نه زما په مذهب کې روا کار دی. زه به بنديان سردار محمداکبر خان ته سپارم او هغه

به يې د خوشي کولو په برخه کې فيصله کوي. تاسې به د بنديانو د خوشي کېدلو په برخه کې له سردار سره تماس ونیسئ او ماته به ولیکئ چې زه سردار ته څه ووايم؟ (پېپرز مکتوب نمبر ۳۹۹)

نور بیا

د سپل قوه له څه باندي څلورو میاشتو راهیسي محاصره...

عبدالباري جهاني 

شاه شجاع، امیر دوست محمد خان او برتانیه، اته دیرشمه برخه